

ת"פ 24279/04/15 - מדינת ישראל נגד טארק אעלימי

בית משפט השלום בחדרה

ת"פ 24279-04-15 מדינת ישראל נ' אעלימי
תיק חיצוני: 01450028022013

בפני	כבוד השופטת רקפת סגל מוהר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	טארק אעלימי, באמצעות ב"כ עוה"ד עאדל בויראת ואח'

החלטה

מונחת בפני בקשת הנאשם לביטול כתב האישום מחמת אי קיום חובת השימוע.

רקע

בתאריך 16.4.15 הוגש כנגד הנאשם כתב אישום המייחס לו עבירות של החזקת נשק ותחמושת שלא כדין והחזקת נכס חשוד כגנוב, לפי סעיפים 144(א), 144(א) סיפא ו- 413 לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 6.11.13, בשעה 00:15 או בסמוך לכך, בכפר קרע, בחיפוש שנערך אצל הנאשם אשר נמצא נוהג באותה שעה בטרקטורון מ.ר. 29-062-68, נמצאו בתוך הטרקטורון ובסמוך אליו, נשק ותחמושת, כמפורט להלן: נשק מסוג 16M טעון עם מחסנית וכדורים תואמים בקוטר 5.56 מ"מ (להלן: "הנשק"), 2 מחסניות בצולבת מלאות בכדורים, מחסנית ריקה מכדורים וקרטונים שהכילו 36 כדורים בקוטר 5.56 מ"מ. הנשק שנתפס ברשות הנאשם כאמור, נגנב ביום 20.2.09 מעמותת "בית קובי" עמותה לחיילים בודדים ברח' גלבע 12 בגבעתיים.

מאז הוגש כתב האישום ועד ליום 23.5.16 נדחה מתן תשובתו של הנאשם לכתב האישום מעת לעת, לבקשותיו ובדרך כלל בעקבות חילופי ייצוג.

בפתח ישיבת ההקראה שהתקיימה בפני ביום 23.5.16 בקש ב"כ הנאשם, עוה"ד ע' בויראת, כי אורה על ביטול כתב האישום מחמת אי קיום חובת השימוע המוטלת על המאשימה.

נימוקי הבקשה

עמוד 1

ב"כ הנאשם נימק את בקשתו הנ"ל בכך שעוד ביום 5.7.14, בעקבות מכתב היידוע שהגיע אל הנאשם, פנה הוא בשמו אל המאשימה ובקש לקבוע מועד לשיבת שימוע (**ר' מכתב הפניה - נ/1 ו- נ/2**). דא עקא, שאז הודיעה לו המאשימה (בעל-פה) כי לנוכח חלוקת סמכויות חדשה בין הפרקליטות ליחידת התביעות של המשטרה, יועבר תיק זה לטיפול של הפרקליטות ואז יקבל הנאשם מכתב יידוע חדש. 19 ימים לאחר מכן, ב- 24.7.14 זומן הנאשם לחקירה נוספת (**ר' הודעת הנאשם - נ/3**) ובהמשך הוגש נגדו כתב האישום מבלי שנשלח אליו מכתב יידוע חדש.

תגובת המאשימה

בתגובתה בכתב מיום 25.5.16, טענה המאשימה כדלקמן:

- בתאריך 23.4.14 נשלח אל הנאשם מכתב יידוע בהתאם להוראת סעיף 60א(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982.
- דבר קיומו של מכתב הבקשה לקיום שימוע (**נ/1**) - מכתב הנושא את התאריך 5.7.14 (דהיינו בחלוף יותר מ- 30 יום מאז התקבל מכתב היידוע אצל הנאשם), נודע לה לראשונה בישיבת ההקראה שהתקיימה בבית המשפט ביום 23.5.16. המאשימה טוענת כי אין בידה אישור קבלת פקס או תיעוד בדבר כל נסיון מצד מי מבאי כח הנאשם שייצגו אותו, ליצור עמה קשר בעניין זה בדרך אחרת.
- במועדים הרלבנטיים לטענת ב"כ הנאשם בדבר ההודעה הטלפונית שנמסרה לו על ידי מי מנציגי המאשימה אודות העברת התיק לטיפול הפרקליטות, לא נמצא התיק בפרקליטות ובהעדר תרשומת כלשהי שתתמוך בטענה זו בתיק עצמו, נראה כי לא כך היו פני הדברים.
- למאשימה כלל לא היה ידוע על כך שעוה"ד בויראת הוא זה המייצג את הנאשם. יפוי הכח היחיד שהועבר אליה היה זה של עוה"ד עלא עתאמנה מיום 22.6.15 ובהמשך ייצגוהו גם עוה"ד יובל קגן מהסניגוריה הציבורית, עוה"ד רדא ענבוסי ועוה"ד עומר מסארווה.

יפוי הכח מאת עו"ד בויראת התקבל אצל המאשימה רק ביום 20.3.16.

לנוכח עמידתה בחובת היידוע בעצם משלוח המכתב לנאשם ביום 23.4.14 ולאור עקרונות דוקטרינת הבטלות היחסית בנוגע לפגם שנפל בפעולת הרשות, אותם יש להחיל על כל מקרה ומקרה בהתאם לנסיבותיו (ר' ע"פ 1053/13 **היכל נ' מדינת ישראל**), עותרת המאשימה לדחיית בקשת הנאשם ולחלופין מציעה היא לקיים בעניינו שימוע בדיעבד.

תשובת ב"כ הנאשם לתגובת המאשימה

בתשובתו מיום 24.9.16 הוסיף ב"כ הנאשם וטען כי:

- מכתב היידוע של המאשימה מיום 23.4.14 נשלח אל הנאשם בדואר רגיל (ולא בדואר רשום כמתחייב) והגיע לידי רק ביום 5.7.14 (**מפנה אל תוצאות בירור שנערך ברשות הדואר**).

מן המסמכים הקיימים בתיק החקירה (מזכרי הבהרה מהחודשים יוני ויולי 2014) עולה כי מכתב היידוע ככל הנראה נשלח אל הנאשם במועד מאוחר הרבה יותר מזה המצוין עליו שכן החקירה בתיק טרם הושלמה באותו מועד והרי לא יתכן שמכתב יידוע יישלח לחשוד בטרם התיק עצמו מוכן או בשל להגשת כתב אישום.

- ביום 7.7.14, בסמוך לאחר קבלת מכתב היידוע, פנה ב"כ הנאשם אל המאשימה, בקש לקיים שימוע פרונטלי ולצורך כך בקש הוא גם לצלם את חומר החקירה בתיק. פנייתו בכתב נשלחה אל המאשימה בפקס ביום 7.7.14, הן בשעה 17:43 והן בשעה 18:01 ולכן טענת המאשימה לפיה פניות אלה לא התקבלו אצלה, אינה נכונה.
- בעקבות משלוח הפניות הללו קבל ב"כ הנאשם שיחת טלפון מנציג המאשימה אשר אמר לו כי כתב האישום טרם הוגש, כי מכתב היידוע שנשלח אל הנאשם בשעתו איננו רלבנטי עוד וכי לאור חלוקת הסמכויות החדשה בין הפרקליטות לתביעות, יועבר התיק לפרקליטות מחוז חיפה.
- כל עורכי הדין שייצגו את הנאשם לאחר שכתב האישום כבר הוגש נגדו, לא היו מודעים לכך שלא בוצע בו שימוע וככל הנראה סברו כי מכתב היידוע נשלח אליו בשעתו בדואר רשום והוא לא בקש שימוע.
- על המאשימה היה לבצע לנאשם שימוע הן לפני והן לאחר השלמת החקירה שבוצעה בעניינו ובכל מקרה - בטרם הוגש כתב האישום.
- במכלול הנתונים שפורטו לעיל, הצעת המאשימה לקיים כיום "שימוע למראית עין", אינה ראויה.

דין והכרעה

סעיף 60א לחסד"פ, סעיפים קטנים (א) ו- (ג) שהם הרלבנטיים לענייננו, קובע כך:

"60א. (א) רשות התביעה שאליה הועבר חומר חקירה הנוגע לעבירת פשע תשלח

לחשוד הודעה על כך לפי הכתובת הידועה לה, אלא אם כן החליט

פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, לפי העניין, כי קיימת מניעה לכך.

....

(ג) נשלחה הודעה לפי סעיף זה בדואר רשום, רואים אותה כאילו הומצאה כדין

גם בלא חתימה על אישור מסירה".

מן המסמכים שהונחו בפני עולה כי בתאריך 23.4.14 הוכן אצל המאשימה מכתב יידוע אשר האופן בו הוא נשלח אל הנאשם, כך לטעמי - נותר עמום. המכתב נושא מדבקת דואר רשום ויחד עם זה, כך לפי תשובת רשות הדואר, אין בידיה נתונים כלשהם אודות דבר דואר זה. טענת ב"כ הנאשם לפיה הדבר מלמד על כך שהמכתב נשלח אל הנאשם בדואר רגיל והגיע לידי רק ביום 5.7.14 מהווה מסקנה בלבד (מה גם שהלה לא הציג אסמכתא כלשהי לכך שהנאשם אכן קבל את המכתב רק ביום 5.7.14, אלא רק לכך שהוא עצמו הכין מכתב בקשה לשימוע עבורו בתאריך זה).

גם השאלה האם פנייתו של ב"כ הנאשם אל המאשימה בבקשה לקיום שימוע התקבלה אצלה, אם לאו, נותרה פתוחה - זאת לנוכח רישומי הפקס המופיעים המכתב (2/נ) ויש בהם כדי ללמד על 5 נסיונות כושלים למשלוח. התיבה "ok" אמנם מופיעה במקום אחד מסוים אך קשה להבין מן המסמך למה היא מתייחסת.

העובדה היחידה שלגביה לא יכולה להיות מחלוקת היא שהנאשם נחקר בקשר לתיק זה ביום 24.7.14 - מועד שהוא מאוחר למועד בו נשלח אליו מכתב היידוע. דא עקא, שחקירתו במועד זה נגעה לעבירה הנוספת של החזקת נכס חשוד כגנוב (שהחשד בקשר אליה התעורר ככל הנראה בעקבות גילוי העובדה שהנשק שנתפס ברשותו גנוב), והיא עבירה מסוג עוון, דהיינו איננה עבירה מסוג פשע ולכן גם אינה מחייבת יידוע ושימוע.

לנוכח כל האמור לעיל, לאור התרשמותי מכך שהשתלשלות הדברים במקרה זה היתה נעוצה בתקלות בלתי מכוונות מצד מי מהצדדים, ומכיוון שב"כ הנאשם (עוה"ד בויראת) ייצג אותו בשעתו ומייצגו גם כעת, אך ככל הנראה התפטר מן הייצוג בין לבין, למשך תקופה ארוכה יחסית בה היה הנאשם מיוצג על ידי עורכי דין אחרים ושונים שככל הנראה לא בדקו את התיק ולא העלו טענה כלשהי בדבר אי קיום השימוע שהתבקש, אני סבורה כי די בעריכת שימוע בדיעבד במקרה זה ואין הכרח בביטול כתב האישום.

בפסיקה נקבע כי מקום בו לא קויימה חובת השימוע יש להיזקק לדוקטרינת "**הבטלות היחסית**" שבמשפט המנהלי (ר' ע"פ 1053/13 **הייכל נ' מדינת ישראל**). יישום דוקטרינת הבטלות היחסית במקרים בהם נפל פגם בהחלטת המאשימה להגיש כתב אישום בשל אי קיום חובת השימוע, יכול להוביל לאחת משתי אפשרויות:

- א. ביטול כתב האישום אשר משמעותו היא שהנאשם חוזר למעמד של חשוד ועריכת שימוע (ר' למשל: ת"פ (מח' - ים) 333/09 **מדינת ישראל נ' סיאד** ; ת"פ (מח' נצרת) 39634-06-10 **מדינת ישראל נ' ינאי**; ת"פ (מח' - מרכז) 2631-04-09 **מדינת ישראל נ' קאסם**).
- ב. הותרת כתב האישום על כנו תוך מתן הוראה למאשימה לערוך שימוע בדיעבד (ר' למשל: ת"פ (מח' - ב"ש) 19755-07-12 **מדינת ישראל נ' קנרש** ; ע"פ (מח' - ים) 30541/06 **מדינת ישראל נ' כהן**).

אופן יישום דוקטרינת הבטלות היחסית בנוגע לפגם משפטי שנפל בפעולת הרשות, נעשה תמיד על רקע נסיבותיו הפרטניות של כל מקרה ומקרה (ר' ע"פ **הייכל הנ"ל**). במקרה שבפני מדובר בעבירה של החזקת נשק ותחמושת. הנאשם טרם השיב לכתב האישום ושוכנעתי כי מכתב היידוע שנשלח אליו בשעתו הגיע לידי וכי המאשימה הניחה, ככל הנראה בגלל תקלה בפקס ואי העלאת הבקשה לקיום שימוע פעם נוספת בשל חילופי ייצוג רבים, כי הוא מוותר על זכותו לשימוע ולכן הגישה את כתב האישום בלעדיו.

במצב דברים זה ועל מנת שלא תישלל מהנאשם הזכות לשכנע את המאשימה מדוע לא היה מקום להגיש נגדו כתב אישום זה, הנני מורה למאשימה לקיים בו שימוע בדיעבד וזאת בתוך 30 יום מיום שתתקבל אצלה החלטה זו.

הצדדים והנאשם יתייצבו בפני ביום 6.3.17 בשעה 08:30, אלא אם תחליט המאשימה לבטל את כתב האישום ותודיע על כך לבית המשפט קודם לכן.

המזכירות תשלח לצדדים החלטה זו בפקס ותקבע מועד הדיון ביומני.

ניתנה היום, ג' טבת תשע"ז, 01 ינואר 2017, בהעדר הצדדים.